

És néhány haiku... 17.

[2014. május]

Fekete varjak
fekete göröngyökön
fekete tavasz

*

Kitépte tollát
a madárnak Csak bámul
mikor égbe hull

*

S a táj Nincs benne
élet Lehetne lány a
kútnál De nincs ott

*

Törékeny béke
Ahogy közeleg hozzá
úgy távolodik

*

Rongy állomások
részeg fényében hagyja
maradék múltját

*

Árnyék integet
a teraszon túlról s a
sárga ház ragyog

*

Túl korán elment
mondja Túl soká maradt
mondja Kihátrál

*

Leül a kőre
Lassan világosodik
Hallgat Bevallja

*

Távvezetékek
húrján pendül a madár
Halálos zene

*

Fojtogat ez a
cseresznyevirágzás A
szép megbetegít

*

Otthagyta pedig
szüksége lett volna rá
Nincs miért Nincs csak

*

A sínek között
sárga virág nő Vonat
fütty a sírokon

*

Meddig emeli
a súlyt maga sem tudja
Vérzik a karja

*

Hogy ott van tudta

Nem akarta látni Állt
Háttal kérdezett

*

Két levált talpú
bakancs a párkányon Két
beteg üzenet

Kategória: vers, próza
Denumire autor: Zalán Tibor

Látó Szépirodalmi Folyóirat